

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

צמ.

עין משפט נר מצוה

סו א ב מ"י פ"א
מלכות שמירות
הלכה ג סמג לאוין קפא
טושי"ע ח"מ סמג שלט
ספ"ק ו:
סו ג ד מ"י פ"א מהל'
לאשט הלכה ב סמג
עין מח טושי"ע אה"ע
סמג בח ספ"ק טו ובהג"ה
שם:
סו ה מ"י שם הלכה ב
סמג שם טושי"ע
אה"ע שם:
סו ו מ"י וסמג שם
טושי"ע שם ספ"ק ו:
ע ז מ"י פ"א מהלכות
שמירות הלכה ד ועי'
בהשגות וצמ"מ סמג עין
פט טושי"ע ח"מ סמג שו
ספ"ק ב ורב אלפס ז"מ
פ"ט דף קלז ע"ג
בטושי"ע אה"ע סמג בח
ספ"ק טו בהג"ה ו:

מוסף רש"י

והקדירו יורה. שהתירו יתר מדי
יורה. שהתירו יתר מדי
(קדושין פ"ג) נותן לו דמי
צמורה. והלא ליכא צמורה
כלל דהא נשקף לגמרי
ולכא למימר שם ששנה
יותר (שם) קבלות. אומן
שקבל עליו נפשות מלאכה
בין וכן ולא לשכירות
ימים (ב"ב פ"ב) שיריץ.
אצטרה (בבבב) לא
מתקנתין שירץ (קדושין
פ"ח). ואקדש אני לך.
בשכר פעולתך, שהוכח
משה הוא (שם) אילימא
אחרו. מומין. שחורים
לשכירות (שם) ששנה
מכלל דר"מ סבר אחרו
ממון לא. בתמיא כלומר
מכלל דיון ששנה דקאמר
ר"מ אע"פ שאלו בלו
לידה קא מתמה אלא
במאי מקדש (שם) ישנה
לשכירות מתחילה ועד
סוף. אומן המקבל עליו
לפשות בשכר, לא אמרין
בגמרי המלאכה אלא קונה
כל השכירות, אלא כל
פורמא ופורמא דעבד קמא
קמא קני אגרא (ע"י
יט) כל פרוטה ופרוטה
שנגמרה תמידי בה בעל
המלאכה לפועל בשכירות
עשית המלאכה. הלכך
בשמיחין לה ההוא הוא
לה מלה למפרע (קדושין
פ"ח). המקדש במלוח.
דלמר לה המקדש.
במלוח שהליתין (שם) וי
שמח לה מלה שמיית
לו (בבבבב) איתא
מקודשת. אפילו ישנה
בעין (קדושין פ"ח) דמשום
דמשנה שנוטה יתמה
להואלה וברשות קיימא
והשתא לאו מדי יהי
לה (בבבבב) דקמה
משנה עפיון גמריין.
דיחיה מדי בשעת קדושין
ומלה להואלה יתמה ובר
הן שלט ומעוה אחרים
היא חייבת לו (קדושין פ"ח)
באומן קונה בשבבב כלי
קמיפלגי. כלומר הכא
בשלא תהיה ליהוה שכר
יומם אלא קבלן. שקבל עליו
לגמרי המלאכה בך וכן,
ובאומן קבלן בשמיחין
ועשה כן הוה כל קונה
לחוט בלי כסאו משמחו
קמיפלגי. ר"מ סבר אומן
קונה בשבבב כלי, ואין מו
לומר ישנה לשכירות כו',
דכל מה שמשבח אית
מלה על העולם אלא בכלי
הוא וזה, ובשמיחין לו
ואין כפן מלה בשמיחין לה

הבא במאי עסקין בצמר ובמנין דבעל הבית. הו"מ
למפרך מאי דוחקיה לאוקמי צמר ובמנין דבעל הבית
דוקא בשעת נפילה לוקמה בסממנין דפועל ואפילו לאחר נפילה
אלא משום דאית ליה עדיפות למפרך:

דאגריה צבישוי. פי' בקונטרס

שהתנה עמו סכום
הדריכות כל דריכה צמעה דשכר
יוס הוא ולא קבלן דליקני בשבבב
תימה מה ר"ל דמ"מ הרי קבלן הוא
ולא שכר יוס וזהמקבל (ב"מ דף
ק"ב) פירשה צמ"א דאגריה
לצטני כשנא לצית הגרדי צוטנין
בגלגלם בתוך הכלי צמים ומיהו לא
בקבלנות עסקין אלא בשכירות בין
ישניה בין לא ישניה שכרו לפי מנין
צטיות כן וכן צטיות בך וכן
מעוה עכ"ל וי"מ דמי אגריה לצטני
עובר משום כל מלין אצטשא קמייתא
דזההיא ליכא צמעה וא"ת אמאי לא
תיך דשכר יוס עסקין יש לומר
משום דקמני וגמרי והויעו וצשכר
יוס מאי הויעה שייכא:

בשריחא דאגרתא. ההוא

דלעיל לא מני
לאוקמי בשליחא דאגרתא דהא
בהדיא קמני הנותן טליתו אצל בעינין
דרב ששת דהכא ה"מ לאוקמי
דאגריה לצטשא וא"ת והיכי מוקי
לה בשליחא דאגרתא והא בהדיא
בהמקבל (שם) פירש צעיימו
דמספקא ליה אי אומן קונה בשבבב
כלי אי לא דקאמר צעו מיינה מרב
ששת קבלן עובר צבל תלין או אין
עובר אומן קונה בשבבב כלי ואין עובר
או אין אומן קונה בשבבב כלי ועובר
ו"ל שש שאלו סתם וגמרה הוא
שמפרש שאליתו כן ששכור שזה
מסתפק וכן אורחיה דגמרא לעיל
צריש פ"ב (דף יט) וצמנה מקומות
ואין להאריך":

אלא במאי מקדשא. אור"י דסברא

הוא שאין מקודשת צמח
שמוחל לה שכר אפי' לא יתא אומן
קונה בשבבב כלי אלא מלה יש לו
עליה והוא מוחל לה אין מקודשת
שאין דעתה להמקדש עד שיצאו
השיראים והזמנים לידה ועוד אור"י
וגרסה לו עיקר שאפי' שניה רויס
שיחלו קודם הגעת ממון לידה אינה
מקודשת אע"פ שמתחייבת לו ראשון
ראשון לפי שישנה לשכירות מתחילה
ועד סוף כיון שאין יכול לתוצעה
בין שכר עד שיגיע הממון לידה ואין
חשוב כנומם לה כלום במחילתו עד
שחנא שעה שיכול לתוצעה דין:
ואיבעית אימא דב"ע ישנה
לשכירות מתחילה

רבא

ועד סוף. דאי אינה אלא צסוף (ט) כיון שנגמרה כל המלאכה שאין מתחייב שכר אלא הכל יחד ולא מוחל לה צמורת קדושין לא חשיב
מלה ואין לדקדק מכאן דכן הלכה דישנה לשכירות מתחילה ועד סוף כיון דלא מני למימר צמ"א אצל יש להציא ראייה מפ"ק דע"י
(דף יט) ג"י הגיע לכיפה שמעמידין בה ע"י אסור לצנוטה וקאמר בגמרא אס צנה שכר מותר ומפרש טעמא משום דישנה
לשכירות מתחילה ועד סוף אימת מיתקרא צמכוש אחרון מכוש אחרון לית בה שוה פרוטה וליכא דפליג התם משמע דהכי הלכתא
ואע"ג דקיי"ל דשכירות אין משתלמת אלא לצסוף אפי' למ"ד ישנה מודה דאין משתלמת אלא לצסוף כדנפקא לן באיזהו נשך (ב"מ דף
סא) וסא מדכתב כשכר שנה צמח שכירות של שנה זו אין משתלמת אלא לשנה אחרת והא דאמר נמי דפועל יכול לחזור צו אפי'
צמחי היום הוי אפי' למ"ד אינה אלא לצסוף דכשחזר צו ואין רוצה לפעול יומר לו הוה הסוף ולא נ"מ צמחוגמא דישנה לשכירות
ואין לשכירות אלא לענין הך דשמעמא אי הוה מלה אי לאו ונענין ההיא דע"י:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

והקדירו יורה נותן לו דמי צמרו דמי צמרו
אין דמי צמרו ושבתו לא לאו שהקדירו
לאחר נפילה דאיכא שבבבא ושמע מינה
אומן קונה בשבבב כלי אמר שמואל הכא
במאי עסקין כגון שהקדירו בשעת נפילה
דליכא שבבבא אבל הקדירו לאחר נפילה
מאי נותן לו דמי צמרו ושבתו לימא שמואל
לית ליה דרב אסי אמר לך שמואל הכא
במאי עסקין כגון דצמר ובמנין דבעל הבית
וצבע אגר ידיה הוא דשקיל אי הכי נותן
לו דמי צמרו ובמנין מיבעי ליה אלא שמואל
דחויי קא מרחי ליה תא שמע (א) הנותן טליתו
לאומן גמרו והודיעו אפילו מכאן ועד עשרה
ימים אינו עובר עליו משום ילא תלין נתנה לו
בחצי היום כיון ששקעה עליו החמה
עובר עליו משום כל תלין ואי ס"ד אומן
קונה בשבבב כלי אמאי עובר משום כל תלין
אמר רב מרי בריה דרב כהנא בגרדא
דסרבא דליכא שבבבא סוף סוף למאי יהבה
נחליה לרכובי כיון דרכביה היינו שבבבא לא
צריכא דאגריה לביטוי ביטשא ביטשא
במעטא דהיינו שכירות ולמאי דסליק אדעתין
מעיקרא דלא אגריה לביטוי מסייע ליה
לרב ששת דבעו מיינה מרב ששת (ב) קבלנות
עובר עליו משום כל תלין או אינו עובר
ואמר להו רב ששת עובר לימא דרב ששת
פליגא אדרב אסי אמר שמואל בר אחא
בשליחא דאגרתא לימא כתנאי (א) עשה לי
שירים גומין וטבעות ואקדש לך כיון שעשאן
מקודשת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
אינה מקודשת עד שיגיע ממון לידה מאי
ממון אילימא אותו ממון מכלל דר"מ סבר
אותו ממון לא אלא במאי מקדשא אלא
פשיטא מאי ממון יממון אחר וסבריה דכולי
עלמא הישנה לשכירות מתחילה ועד סוף
דכולי עלמא המקדש במלוח אינה מקודשת
מאי לאו באומן קונה בשבבב כלי קמיפלגי
דר"מ סבר אומן קונה בשבבב כלי ורבנן
סברי יאין אומן קונה בשבבב כלי לא דכולי
עלמא אין אומן קונה בשבבב כלי אלא הכא
בישנה לשכירות מתחילה ועד סוף קא
לשכירות אלא לבסוף ורבנן סברי יש
סבר המקדש במלוח מקודשת ורבנן סברי
המקדש במלוח אינה מקודשת

ועד סוף. דאי אינה אלא צסוף (ט) כיון שנגמרה כל המלאכה שאין מתחייב שכר אלא הכל יחד ולא מוחל לה צמורת קדושין לא חשיב
מלה ואין לדקדק מכאן דכן הלכה דישנה לשכירות מתחילה ועד סוף כיון דלא מני למימר צמ"א אצל יש להציא ראייה מפ"ק דע"י
(דף יט) ג"י הגיע לכיפה שמעמידין בה ע"י אסור לצנוטה וקאמר בגמרא אס צנה שכר מותר ומפרש טעמא משום דישנה
לשכירות מתחילה ועד סוף אימת מיתקרא צמכוש אחרון מכוש אחרון לית בה שוה פרוטה וליכא דפליג התם משמע דהכי הלכתא
ואע"ג דקיי"ל דשכירות אין משתלמת אלא לצסוף אפי' למ"ד ישנה מודה דאין משתלמת אלא לצסוף כדנפקא לן באיזהו נשך (ב"מ דף
סא) וסא מדכתב כשכר שנה צמח שכירות של שנה זו אין משתלמת אלא לשנה אחרת והא דאמר נמי דפועל יכול לחזור צו אפי'
צמחי היום הוי אפי' למ"ד אינה אלא לצסוף דכשחזר צו ואין רוצה לפעול יומר לו הוה הסוף ולא נ"מ צמחוגמא דישנה לשכירות
ואין לשכירות אלא לענין הך דשמעמא אי הוה מלה אי לאו ונענין ההיא דע"י:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

רבי מאיר סבר המקדש במלוח מקודשת. ותימה צפרק צ' דקדושין (דף מ.) אמר רבי שמעון צן אלעזר משום רבי מאיר מלה הרי

היא כפקדון ואם לא נשתייר הימנו כלום אינה מקודשת משום דאין צעין ואין סברא לומר דמה שהחזיר לה הזמנים חשיב
כמלה צעין כיון דאין אומן קונה בשבבב כלי ועוד דאם כן אמאי אין מקודשת לרבי מאיר ללישנא דלעיל:

והקדירו יורה. נתקלקל הצבע מעצמו: לאחר נפילה. לאחר שקלט
הצבע ונעשה שבה צמור: לימא שמואל ליה ליה דרב אסי.
הואיל ומהדר לאוקמי בהכי מתניתין ומהשתא לא עבדין כרב אסי
דהא קיימא לן [בכורות פ"ג] כשמואל דניי: אמר לך. הא מתניתין דמשמע

דאי הקדית לאחר נפילה יהיב ליה
נמי דמי צמחיה כגון שצמר וסמנין
דבעל הבית דהא ליכא למימר אומן
קונה בשבבב כלי דסמנין הוא דמשבח
ליה וצבע שכר צעלמא הוא וודאי
אומן שהסמנין שלו קונה בשבבב כלי
ואין משלם אלא דמי צמרו: דחויי
מדחי ליה. כלומר ממתניתין לא
תסייעיה ולא משום דשמע מינה
דשמואל פליג אדרב אסי: אמאי
עובר. הא צמחי קא מוצן ליה ניהליה
ולא שכירות היל: גרדא דסרבא.
פלוקי"ר בגדים: לצטני. פלאר"ש
צנע"ו ושכרו לדרכה והתנה עמו
סכום הדריכות כל דריכה צמעה
דשכר יוס הוא ולא קבלן דליקני
בשבבבא: ולמאי דסליק אדעתא
מעיקרא דלא אגריה למנין צעשי.
וקבלנות הוא וקמני עובר: מסייע
ליה לרב ששת. לא גרסינן יתמא:
יתמא פליגא דרב ששת אדרב אסי.
דמדקאמר עובר קסבר אין אומן
קונה בשבבב כלי ולא צמחי ניהו וכיון
דלא קני בשבבבא היכא דנתן לו ע"ס
לעשות מהן מיינה ועשאה ושיצרה
משלם מיינה: בשליחא דאגרתא.
דקבלנות היא שלא שכרו ליוס אלא
להולין לו אגרת למקום פלוגי בההיא
קאמר רב ששת דעובר דליכא צמחא
דליקני: עשה לי שירים. צמדין משלי
ואקדש לך בשכר פעולתך: ישנה
לשכירות מתחילה ועד סוף. כיון
שעלה שכרו לפרוטה נתחייבה לו
מיד פרוטה והו"ל ליה מלה גבה
ואי לאו דאומן קונה בשבבב כלי משום
שכירות לא לימא ר"מ דמתקדש
דמקדש צמלוח אינה מקודשת
דמלוח להואלה ניהנה (א) ואינה צעין
אלא משום דקסבר אומן קונה
בשבבב כלי וכי יהיב (א) לה ניהליה
מקדשה בשבבבא [מה] דאית ליה
צגויה אף על פי שלא נתן לה ממון
אחר ורבנן סברי לא קני ואינה
מקודשת עד שיגיע ממון אחר לידה:
אינה לשכירות אלא לצסוף. כי מהדר
לה ניהלה הלכך לאו מלה הוא:

לעני רש"י

פלוקי"ר [פלוקי"ר].
לסור (צמר). פלאר"ש
[פולידור"ש]. דריכות
(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות

(לשם כיבוד).

פלוקי"ר [פלוקי"ר].

לסור (צמר). פלאר"ש

[פולידור"ש]. דריכות